

VBĚHLA NA OKRAJ RYBNÍKA A LED HNED NESOUHLASNĚ ZAMRUČEL. POPOBĚHLA DÁL A LEDU SE NA ČELE UDĚLALY STAROSTLIVÉ VRÁSKY. JENŽE KRISTÝNKA SI TOHO VŮBEC NEVŠÍMALA. A SNĚHULKA? TA SE STARALA JEN O TO, JAK JÍ VLAJE ŠÁLA A JAK SE TŘEPETAJÍ TŘÁSNĚ NA PLÉDU.

LED UŽ TO NEVYDRŽEL A ZLOVĚSTNĚ POPRASKAL. SNĚHULKA V POSLEDNÍ CHVÍLI SKOČILA NA BŘEH, ALE KRISTÝNKA SE PROBOŘILA DO VODY... MĚLA VELKÉ ŠTĚSTÍ, ŽE NA KRAJI BYLO DOCELA MĚLKO. KAMARÁDKY JI VYTÁHLY, JENŽE SE PŘI TOM CELÉ ZMÁČELY. NEMĚLY PAK NIC SUCHÉHO, DO ČEHO BY KRISTÝNKU ZABALILY. „PŮJČ NÁM SVŮJ PLÉD,“ POPROSILA SNĚHULKU LIDKA. „TO NEMŮŽU, PLÉD JE TO NEJHEZČÍ, CO MÁM.“ „ALE KRISTÝNKA NASTYDNE A BUDE